

[ΑΝΑΛΩΣΙΜΑ]

Ιδέες δύο ταχυτήτων

Οι ιδέες είναι καλοδεχούμενο πράγμα. Καμιά φορά αργούν βέβαια. Πριν από εκατό χρόνια έγινε στη Γαλλία ο χωρισμός της Εκκλησίας από το κράτος, αλλά η ιδέα ακόμα ταξιδεύει, δεν έχει έρθει προς τα δω. Ένα παράδειγμα λέμε. Υπάρχουν κι άλλες πολλές ιδέες που αργούν. Ιδέες περί δικαιωμάτων, ιδέες χειραφέτησης, συνειδητοποίησης, αξιοπρέπειας. Όλες αυτές έχουν κόκαλα, που λέμε. Μερικές άλλες όμως έρχονται πολύ γρήγορα. Αυτή ας πούμε για τις προσλήψεις νέων με δυνατότητα απόλυσης χωρίς

Της **Άννας Δαμιανίδη**

αποζημίωση τα πρώτα χρόνια. Δεν πρόλαβε να ψηφιστεί στη Γαλλία ο νόμος, και τσούπ, νάτη και στην Ελλάδα η ιδέα, την προτείνει ο ΣΕΒ. Κάπως αισθάνεστε με κάτι τέτοια, κάπως ανεβασμένοι. Μα τι είμαστε ρε παιδί μου εμείς, τι οικονομική υπερδύναμη! Κάπου θα έχουμε εργοστάσια σαν τη Ρενό, για να ζητάνε οι βιομήχανοι να ψηφιστούνε τέτοιοι νόμοι. Και δεν το ξέραμε. Και νομίζαμε ότι οι νέοι βρίσκονται σε κακή κατάσταση όταν είναι να πρωτοπιάσουν δουλειά, τέτοια που παρακάτω δεν πάει. Γιατί πόσοι έχουν συνείδηση των δικαιωμάτων τους, πόσοι τα διεκδικούν, από αυτούς που πρωτοπαίχουν στην αγορά εργασίας; Τους βλέπαμε να ξεκινάνε χωρίς συμβάσεις, χωρίς πληρωμή καν σε μερικούς τομείς, να βολοδέρνουν χρόνια με προγράμματα επιδοτήσεων που μόλις εξαντληθούν τους διώχνουν, και το κυριότερο, ανυπεράσπιστοι και μόνοι. Το συνδικάτο, η ταξική συνείδηση κι αξιοπρέπεια, η γνώση των νόμων, η στοιχειώδης αυτοπεποίθηση και το κουράγιο να υπερασπιστούν τη δουλειά τους, δεν είναι αυτονόητα έξω από το Δημόσιο. Ανήκουν κι αυτά στις ιδέες που αργούν να φτάσουν ως εδώ. Κάνουν χρόνια, είναι στον δρόμο ακόμα και δεν ξέρουμε αν θα τις αφήσουν στο τελωνείο. Σ' αυτά είμαστε πρωτάρηδες ακόμα. Αλλά άμα είναι να γλιτώσουν οι εργοδότες λίγα ψίχουλα – γιατί πόσοι είναι πια οι νέοι που καταφέρνουν να βρουν δουλειά και τι αποζημίωση πια θα δικαιούνται; – εκεί, σε κάτι τέτοια, οι ιδέες έρχονται σαίτα!

Ο Τζίμης Πανούσης επανέρχεται στα καλλιτεχνικά δρώμενα με το νέο πρόγραμμά του «Vasileros Bromas - είδα τον Χάρο με τα μάτια σου», με το οποίο σημαδεύει το έμβλημα του Ελληναρά όπως λέει. Η «νόσος των φτηνών» αντιμετωπίζεται με «προσευχή και αχαλίνωτο σεξ», σημειώνει. Τι προσδοκά από τη νέα παραγωγή του; Να μαζέψει χρήματα και να φύγει από την Αθήνα, την οποία χαρακτηρίζει ως πρωτεύουσα της νεοφιλελεύθερης Ζιμπάμπουε των Βαλκανίων.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ:
ΧΡΗΣΤΟΣ Ν.
ΙΕΡΕΙΔΗΣ

Ποιον ή ποιους «φωτογραφίζετε» με το «Vasileros Bromas»; Το πουλάκι. Το ξανθό μογγολάκι που είναι αγνώστου μητρός και το φωνάζουν Lakí. Ως όρθιος κωμικός, έρχομαι αντιμέτωπος με την εξέκλιουτβ μούσα μου και αναφωνώ... είδα τον Χάρο με τα μάτια σου.
Γιατί το πρόγραμμα στο Luna Dark θα ολοκληρωθεί το Πάσχα; Σημαίνει κάτι αυτό; Θα συνεχίσουμε και μετά το Πάσχα. Γενικώς αποφεύγω να ολοκληρώνω. Το Τάο και η Τάντρα στον έρωτα και την τέχνη είναι ο διονυσιακός μου μπούσουλας.
Ποιους «σημαδεύετε» αυτή τη φορά; Έχω βάλει στο σημάδι το έμβλημα του Ελληναρά: το τσαρούχι του αμερικανοσολιά. Το «Vasileros Bromas» είναι υπαρξιακό μιούζικαλ με ειδικές ατάκες, βίντεο κολάζ, 3d σκηνικά και ηλεκτρικά τραγούδια με εφηβικές ανησυχίες. Γροθιά στο στομάχι είναι οι μουσουλμανικές φωτογραφίες που απαντούν στα σκίτσα του Μωάμεθ. Επίσης, πιστεύω ότι έχει ενδιαφέρον η εμφάνιση της Καλομοίρας που ανοίγει και από μέσα της βγαίνει μια τούρτα!
Ποια είναι τα αίτια της «νόσου των φτηνών»; Όλα είναι κανονισμένα από τις μεγάλες δυνάμεις και τον Μεγα-

λοδύναμο. Μια χαρά είμαστε στον ρόλο της κότας, που κάνει την πάπια και προετοιμάζεται να βαδίσει ως χήνα... Ζούμε στην ομορφότερη χώρα του κόσμου γι' αυτό είναι ακριβό το ενοίκιο. Ήλιος, θάλασσα, αρχαία είναι σπάνια και πανάκριβα φασίλιπς. Δεν μπορεί να τα απολαμβάνει ο κάθε κλιμίντζουρας τζάμπα. Αν κοιτάξουμε προσεκτικά τα φιρμάνια της Τουρκοκρατίας και τα συμβόλαια των τραπεζικών δανείων, θα διαπιστώσουμε ότι είμαστε χρεωμένοι μέχρι τα τρισέγγονά μας στους συμμάχους. Να γιατί φοβολογάμε στη φτήνια και τη μιζέρια.
Πώς αντιμετωπίζεται η κατάσταση; Με προσευχή και αχαλίνωτο σεξ. Επίσης καλή λύση είναι η επανάσταση. Ο περιορισμός της κατανάλωσης στα απολύτως απαραίτητα. Να μπει φρένο στην ενσωματωμένη δημοσιογραφία. Να πληρώνουν φόρους μόνο οι πλούσιοι. Να έχουμε ανακλητούς άρχοντες με αλληπάλληλα δημοψηφίσματα άμεσης δημοκρατίας από τα τερματικά των προποζήδικων. Να τελειώνουμε επιτέλους με τους εγκάθετους δωσίλογους.
Κάνετε λόγο για τους Τελευταίους των Μπ Ικανών. Ποιους εννοείτε;

[20 ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ]

Τζίμης Πανούσης

ΟΡΘΙΟΣ ΚΩΜΙΚΟΣ

Το κοινό καθορίζει τα όρια της σάτιρας

Τους ατάλαντους απογόνους των πολιτικών που μας κυβερνούν σε αυτή την άθλια κληρονομική δημοκρατία του κώλου. Τους χρηματόδουλους γλείφτες της εξουσίας και των πλουσίων, τους ασφαλιστές, τους ασφαλίτες. Τις πόρνες που μεταμφιέζονται σε τραγουδίστριες, τους ερωτευμένους με το κινητό τηλέφωνό τους, τους τιμωρημένους με πλαστικές κάρτες από την τραπεζική διαίτησία, τους οπαδούς και τους σηματοφόρους με τα καμένα βούρλα στον εγκέφαλο.

Γιατί να έρθει κάποιος να δει την παράσταση;

Νομίζω ότι είναι καλύτερα να καθίσει στο σπίτι του και να παρακολουθήσει τη θαυματουργή τηλεόραση.

Τι προσδοκάτε από το νέο σας πρόγραμμα;

Να μαζέψω χρήματα και να φύγω από την Αθήνα, την πρωτεύουσα της νεοφιλελεύθερης Ζιμπάμπουε των Βαλκανίων. Ακόμα θέλω να δοκιμάσω τις αντοχές των υλικών της ορθόδοξης σαλάτας, να αποκαλύψω τον ύπουλο ρόλο της τράπουλας (που είναι σύνθετη λέξη από το trap και το ούλα) και να προβλέψω την κυκλοφορία οδοντόκρεμας με τζόκερ για τις ουλοπαγίδες.

Προσέχετε όταν μιλάτε στο κινητό σας;

Συνήθως ενεργοποιώ τη δόνηση και το βάζω εκεί που φαντάζεστε.

Δύο χρόνια με τη Νέα Δημοκρατία στην κυβέρνηση. Το

σχολίο σας.

Από το ΠΑΣΟΚ στο χειρότερο. **Και για το ΠΑΣΟΚ στην αντιπολίτευση;**

Εδώ η σάτιρα σπκώνει τα χέρια ψηλά.

Η σάτιρα έχει όριο;

Ασφαλώς, και το καθορίζει αποκλειστικά και μόνο το κοινό.

Λέγεται ότι φλερτάρτε με τη θρησκεία. Γιατί δεν προχωρήσατε;

Προχωρώ και μάλιστα στα τέσσερα. «Τάμα Σούτρα» αναλογίζομενος. Ναζί κανείς ή Χριστιανός;

Ποιο είναι το επόμενο βιβλίο σας;

«Κώδικας Gamisi, είδα τον Χάρο με τα μάτια σου».

Αποφεύγετε την τηλεόραση;

Όπως ο Διάολος το λιβάνι.

Γιατί αφήσατε το ραδιόφωνο;

Η παγκοσμιοποιημένη λογοκρισία έχει πολλά ποδάρια. Αποφάσισε και διέταξε, «τέλος ανοχής».

Σε ποιον θα λέγατε «ευχαριστώ»;

Σε όλους, είμαι ευγενής μέχρι απάδας.

Τι προσβάλλει την αισθητική σας;

Ο κανιβαλικός καπιταλισμός.

Με τι διακρύσατε τελευταία φορά και πότε;

Με το «Χτυποκάρδια στο θρανίο» την προηγούμενη εβδομάδα στην τηλεόραση.

Όταν κάνετε την προσευχή σας τι λέτε;

Δεν απαντώ. Είναι ευαίσθητο προσωπικό δεδομένο.

[ΣΕ ΠΡΩΤΟ ΕΝΙΚΟ]

Τα θέλαμε, ας τα «λουσοτούμε»

Της **Μάρθας Καϊτανίδη**

Πριν από λίγες μέρες έτυχε να παρακολουθήσω ένα ντοκιμαντέρ του BBC, που μεταξύ άλλων αναφερόταν και στην εξέλιξη του αυτοκινήτου. Διαφήμιση εποχής παρουσίαζε ξανθιά, καλοστημένη Αμερικανίδα, η οποία αυτοχαρακτήριζε τον εαυτό της ανεξάρτητη. Το αυτοκίνητο αποτελούσε το όπλο στο τσεπάκι της, όπως αποκάλυπτε η φωνή τού... σπικάζ: «Πηγαίνει τα παιδιά στο σχολείο και κάνει τα καθημερινά της ψώνια χωρίς να χάνει χρόνο στις μετακινήσεις. Έτσι το απόγευμα μπορεί να επισκεφθεί το τένις κλαμπ της γειτονιάς και να χαλαρώσει. Δεν έχει άγχος. Είναι

σίγουρη πως θα είναι στην ώρα της σπίτι για να υποδεχθεί τον σύζυγο... Αυτό είναι να είσαι χειραφετημένος άνθρωπος!

Έμαθα κι άλλα... Τι δουλειά έχει το καθρεφτάκι στη θέση του οδηγού και το ραδιόφωνο στο αυτοκίνητο; Κι όμως είναι αλήθεια: το καθρεφτάκι τοποθετήθηκε για να διορθώνουν οι σοφερίνες το μακιγιάζ τους – ακούσατε κύριε τροχονόμο; (!) Και βέβαια το ραδιόφωνο για να τους κρατά... μελωδική παρέα.

Ας επιστρέψουμε τώρα στο 2006: η ουρά στη Λεωφόρο Καρέα μεγάλωνε διαρκώς και απειλητικά. Ο προορισμός, αν και πολύ κοντινός, απείχε τουλάχιστον 40 λεπτά. Κι όμως, θεωρητικά, θα μπορούσα να ήμουν εκεί σε ελάχιστο χρόνο: σκέψη αρνητική και ψυχοφθόρος – όπως θα τη «βάφτι-

ζαν» οι ψυχοθεραπευτές – κάτω από τις συγκεκριμένες συνθήκες.

Έφερα στο μυαλό μου τις εικόνες του ντοκιμαντέρ. Δεν είχα όρεξη ούτε να διορθώσω το μακιγιάζ μου ούτε να το ρίξω στο τραγούδι. Άλλες εποχές, άλλες οι ανάγκες, αλλά και... άλλες οι επιλογές που μας δωρίζει η τεχνολογία. Μονόδρομος για να γλιτώσω από τη βαρετή – αν μη τι άλλο – αυτή κατάσταση, ήταν να σπκώσω το κινητό. Εξήγησα στη Ρένα πού βρισκόμουν και γέλασε με συμπάθεια... Διέκρινα όμως κι έναν τόνο ανακούφισης και ειρωνείας. Όχι, δεν είναι κακός άνθρωπος – κάθε άλλο. Απλώς, προσφάτως, μετακόμισε στην Κρήτη. Αυτό σημαίνει χειραφετημένος άνθρωπος. Οι υπόλοιποι ας τα «λουσοτούμε».